

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

XII. De alio notabili medio, ad occultorum peccatorum detrimentum
euitandum, & præteritarum confeſionum defectus emendandos, id est
generali confeſione diligenter facienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

Suggestiones eius deiecit. Quod Rich-
ardus ait, id generaliter à bonitate di-
na expectari potest, & in ijs, quæ
obedientia iniunguntur, manifestum
evadit: Nam si alia ratione licita, ad
mala sunt, quamvis Superior illa præ-
cipiens ex ignorantia, vel malitia
errare possit; nihilominus inferior
in parte obtemperans errare non po-
test, dum id, quod præceptum est, ex-
ecutioni mandat, quia voluntati di-
næ satisfacit.

CAPVT XII.

*De alio notabili medio, ad occultorum pec-
catorum detrimentum evitandum, scilicet
reiterarum confessionum defectum emen-
dandos, id est, generali confes-
sione diligenter sa-
cienda.*

PRæter dicta media aliud va-
excellens est, quo se Dei famulus
ab occultis peccatis ex ignorantia
culpabili provenientibus, multo
alijs incommodis supra commemo-
ratis, liberare potest: omnium videlicet
peccatorum à tempore, quo quædam
peccare potuit, admissorum generaliter
confessione.

confessionem instituere. Ad hanc ve-
 ro faciendam, hebdomada aliqua eli-
 genda esset, ad conscientiam omnibus
 alijs impedimentis, & curis postpositis
 examinandam, omnia præcepta Dei
 percurrenda, totiusque antea actæ vitæ
 scelera, quorum recordari poterit,
 studiosè recogitanda, & demum con-
 fitenda: quòd ei auxilio & industria
 Confessarij ad hoc delecti valdè facile
 & iucundum erit, ac breui temporis
 spatio præstare poterit, etiamsi plures
 anni recolendi forent.

Quòd si quis in præcedentib. con-
 fessionibus, peccatum aliquod morti-
 ferum ex verecundia, aut inani timo-
 re reticuit, vel quia consciëntiam suam,
 vt confiteretur, examinare noluit, vel
 confessionem absque emendationis
 proposito fecit, tunc omninò necessa-
 rium est, & à Deo præceptum, vt ge-
 nerali quadam confessione facta, om-
 nia peccata antè confessa, id est, tam
 ea, quæ in confessione imperfecta, &
 mala recensuit, quàm vniuersa alia,
 quæ postea confessus est, denuò Con-
 fessario suo manifestet: Verùm si benè
 præterita delicta detexit, certum & e-
 uidens est, illum nec ad generalem
 confessionem instituendam, nec ad

G 1095

repetendum aliquod peccatum, sed
benè declaratum teneri. Et quatenus
nec ad id faciendum quisquam obli-
gatus, nec vlllo præcepto ligatus,
tamen diuinum & salutare consilium
est, & admirabilis meriti opus, ob
uersas rationes in lege diuina, & ex
scientia fundatas, vti breuiter enu-
merabimus.

Inter alia, quæ homini ad humi-
litem conducunt, præcipuum est in
suis, propriæ infirmitatis, ignorantie
& maximè suorum peccatorum cog-
nitio. Quamobrem Sanctus Augustinus
humilitatem sui ipsius cognoscere
pellat: quia ex hac tanquam ex radice
pullulat. Et S. Bernardus inquit, hu-
litem sui ipsius tanquam rei abiectionem
contemptum esse, à vera sui cognoscen-
tione ortum. Quando igitur homo in
generalis confessione omnia sua criminata
recolit, & intuetur, maiori cum at-
tentione, & distinctius omnes suas in-
firmitates, ignorantias, impietates videt,
ideoque humilior fit, seipsum vniuersum
rebat, deprimat, & tanquam amara
ma contemnit.

Adhæc omnem suam ignorantiam
& malitiã homini tali, qualis ipse est
patefacit, in omnibus se reum facit, &

*Tract. 25. in
Ioan.*

*Trac. de gra.
humilit.*

COMMVNIONE. 147

prehendi, puniri, & pro meritis poenitentiam subire cupit. Et sicut hæc opera sunt, quibus homo seipsum vincit, despicit, & tanquam rem abiectam tractat: ita fit, vt in ipsius corde humilitas incrementum accipiat, propter quã Deus altissimus, ad humiles etiam exaudiendos, eisq; gratiam, lumen & consolationem tribuendam inclinatur: huius humilitatem considerans, noua ipsi & ampla gratiæ dona concedit, quibus animam suam adornat, nouosque diuinæ claritatis radios ad animam transmittit, vt grauia ei peccata manifestet, quæ vel ex ignorantia aut temeritate omiserat.

Insuper inter ea, quæ hominem ad huius vitæ molestias, morbos, miseras, injurias, persecutiones, & Dæmonum tentationes patienter tolerandas impellunt, vnum est, cognitio & consideratio suppliciorum, quæ propter admissa scelera commeruit. Cum enim leuia solum peccata examinat, & confitetur, quæ ab vltima sua confessione patrauit, nec aliàs commissa expendit, consideratque; non tam libenter afflictionem, vel iniuriam tolerat, in rebus minimis conqueritur, & contristatur: at cum generaliter confitetur,

G 2

retur,

retur, & conscientiam suam perlo-
tatur, animaduertit se tanquam
sum iniquitatum factum esse, animi
que suam velut aposthema confiden-
vnde tot peccatorum sordes egredi-
sunt; tunc punitionis, quam merui-
magnitudinem ventilat, & poenam
ferri, etiamnum nimis exigua ad-
tratur, ad sua peccata in Deum ad-
sa iuste punienda; atque ita ex animo
se ad omnia supplicia, & huiusmodi
aduersitates patienter tolerandas
fert, nec de villo occurrente malo
queri audeat, eò quòd respectu delicti
sui exiguum esse videat. Sanctus
Gregorius Papa, qui sanctitatis specu-
lum fuit, absque vlla culpa inuita
Mauritij Imperatoris persecutione
& contumeliam sustinuit; at cum
Vir perpendebat, quàm grauius Do-
minus ac debebat sincerè & per-
illi seruiendo, offendisset; tanta
patientia iniurias istas ferebat, vt
ipsum Imperatorem scriberet: *Quia*
quia eundem omnipotentem Dominum
ad vobis amplius placatis, quaniò me em-
le seruientem distriktius affligitis. Quò-
si adeò leuium peccatorum cognoscere
causa erat, cur Sanctus iste sibi per-
deret, se ob illa quasuis tribulationes

Lib. 4. c. 31.
ad Max. Im-
per.

meruisse, ad easque æquo animo perferendas excitaret; quanto plus tot & tam grauium peccatorum consideratio diuino lumini coniuncta efficiet, quo Deus hominem illustrat, & homo generalem confessionem instituendo cognoscet, se omnes afflictiones promeruisse, quas illi Deus in hoc mundo immittit, easque se patienter ferre debere.

Præterea cùm Christianus homo particularia beneficia & misericordias à Deo acceptas, diligenter considerat, valdè ad amorem illius, & gratiarum actionem incitatur: quod in generali confessione accidit, cùm quis sua peccata attentè recolendo, & se de illis accusando, magna misericordiarum beneficia à Deo accepta ponderat, & notat, qui calamitates ab ipso varias auertit, tot eum damnationis æternæ periculis liberauit, maxima cum patientia iniurias diuinæ suæ maiestati illatas tulit, & tam benignè tot peccatis indulgit; qui licet absque vlla intermissione tam diu, tam audacter & imprudenter in offendendo numine perseveraret; nihilominus misericordissimè incomparabilia beneficia contulit, eodem tempore, quo illum ex-

cerbabat, suisque scelerib. contem-
bat, idem Dominus ipsum confite-
uit, benè per creaturas suas tractauit,
sanctis inspirationibus uisitauit, & pa-
tri æterno merita passionis pro ipsius
salute obtulit: qui iuste ipsum mille
ad infernum cum alijs peccatoribus
deturbare poterat, & tamen non pro-
stitit, sed expectauit illum, à Damo-
num insidijs defendit, & potenti
dextera laqueis peccatorum eripuit,
æternæq; damnationis obligationes
relaxauit.

Horū omnium ueritatem generali
cōfessio ante oculos ipsius ponit, cum
totius uitæ suæ peccata reuoluit, & cō-
fitebitur, ut se de illis accuset. Hac cogi-
tatione Dei benignissimi amore inflama-
matur, qui ipsum præstolatus est, tunc
taq; cum longanimitate sustinuit, &
benè accepit, blandimentis delinquentis
& ad se tanta caritate, ac suauitate per-
traxit, denique omnia ei delicta con-
donauit: ita ut reuera Deo laudes,
gratiarum actiones, propter gratiam ob-
tinenti sibi ab illo collata persolueret, ac me-
sericordias illius cum Dauide his uer-
bis decantare possit: *Nisi quia Domini
adiuuit me: paulò minus habitasset in in-
ferno anima mea. Benedictum Dominus, qui*

Psal. 93.

Psal. 123.

non dedit nos in captiōem dentibus eorum.
 Anima nostra sicut passer erepta est de la-
 queo venantium. Laqueus contritus est, &
 nos liberati sumus: propterea in te sem-
 per requiescam.

Hoc etiam addendum est, quod dum
 generalis confessio instituitur, anima
 maiori cordis compunctiōe à Deo
 tangatur, ac lumine illustretur, pecca-
 ta etiam vberiori cum dolore defleat,
 & vehementiori contritione de illis
 satisfaciat, pro quibus in præcedenti-
 bus confessionibus non doluerat, nec
 poenitentiam, vti oportebat, egerat.
 Atque ita fit, vt homo hac noua præ-
 teritorum peccatorum detestatione,
 cum nouo emendandæ vitæ propo-
 sito planè immutetur, & in seruitio
 Dei progressum faciat. Supradictæ ra-
 tiones, & aliæ similes perspicuè osten-
 dunt, quanta beneficia, & vtilitates a-
 nima ex generali confessione diligen-
 ter, & debito modo facta percipiat:
 Ipsa etiam experientia tam euidenter
 demonstrat, vt qui illam fecerunt,
 fructum quem illa consequuti sunt,
 omnibus mundi bonis commutare
 nollent.

Vtcrius adhuc perpendendum est,
 etiam si generalis confessionis bene
 insti-

instituta emolumenta tanta, & tant
 excellentia sint; tamen in ea excelsa
 fieri posse: quando videlicet quis se
 mel aut saepius illam vel ordinariam
 docto Confessario fecit, & nihilomi-
 nus rursus instituere cupit; non pro-
 pter veras causas iam declaratas, sed
 est, maiorem sui humiliationem, aut
 vitae cum firmiori proposito renou-
 tionem; sed inanem timorem, & scrupu-
 lum, quo se nimirum male confes-
 sum esse, & hac ratione tranquillita-
 tem mentis recuperaturum, arbitra-
 tur. Quando igitur in tali casu prudens
 Confessarius videt, illum tantummodo
 ad generalem confessionem institu-
 tuendam, solo scrupulo incitari; non
 expedit facere: Non enim scrupuli, vel
 vani timoris superandi modus in eius
 apprehensione, sed in repulsione, &
 contrariae opinionis assumptione con-
 sistit. Vnde Confessoris hac in parte
 officium est, discernere, quid scrupu-
 lus, & quae vera causa sit ad confes-
 sionem de tota transacta vita faciendam,
 quidq; poenitens facere debeat, osten-
 dere. Ex altera vero parte contritio
 est, fidem Confessario adhibere, &
 obedientiam praestare, vt hac ratione
 pacem & tranquillitatem mentis ac-
 quirat.

quirat, quam obtinere non poterat, cum proprium sensum & consilium sequi volebat.

CAPVT XIII.

De peccatis, quæ frequenter communicantes impediunt, quo minus superabundantem illius fructum percipiant.

Quemadmodum inter eos, qui sacrosancta fidei Christiane Sacramenta sæpius accedunt; quidam reperiuntur in omnibus virtutibus ex frequenti Altaris Sacramenti usu admirabiliter proficere & progredi: sic etiam inveniuntur alij, qui nec, prout æquum esset, in virtute crescunt, nec fructum ullum faciunt, quantumvis sacram Communionis mensam absque mortalis peccati conscientia frequentent; nec denique eas in se operationes diuinas sentiant, quas experiuntur, qui cum debita præparatione accedunt. Propterea valde necessarium est, horum incommodorum causas, & contraria remedia ostendere. Duæ communiter in huiusmodi hominibus causæ reperiuntur: vna est remota

G 3 ratio